

Î N C H E I E R E

29 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Tatiana Vieru
Oleg Sternioală, Valentina Clevadi

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de întreprinderea cu capital străin „Premium Cort” societate cu răspundere limitată și întreprinderea cu capital străin „Maiodor” societate cu răspundere limitată, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de întreprinderea cu capital străin „Premium Cort” societate cu răspundere limitată și întreprinderea cu capital străin „Maiodor” societate cu răspundere limitată împotriva Primăriei municipiului Chișinău și Consiliului municipal Chișinău privind obligarea transmiterii în folosință și posesie a terenului aferent imobilelor și modificarea contractului de arendă,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 februarie 2016, prin care s-a admis apelul declarat de întreprinderea cu capital străin „Premium Cort” societate cu răspundere limitată și întreprinderea cu capital străin „Maiodor” societate cu răspundere limitată, s-a casat hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 03 noiembrie 2014 și s-a emis o nouă hotărîre de respingere a acțiunii,

c o n s t a t ă

La 24 iunie 2014, ÎCS „Premium Cort” SRL și ÎCS „Maiodor” SRL s-au adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei municipiului Chișinău și Consiliului municipal Chișinău privind obligarea transmiterii în folosință și posesie a terenului aferent imobilelor și modificarea contractului de arendă.

În motivarea acțiunii s-a indicat că, în temeiul deciziei nr. 14/18-17 din 22 decembrie 2009, Consiliul municipal Chișinău a transmis în arendă ÎCS „Maiodor” SRL lotul de teren cu nr. cadastral 0100101352, situat în mun. Chișinău, str.

Arborilor, 17/2, care este aferent imobilelor cu nr. cadastrale 0100101.352.07, 0100101.352.08, 0100101.352.09, 0100101.352.10, amplasate în mun. Chișinău, str. Arborilor, 17/2.

În conformitate cu contractul de arendă nr. 5212/2009 din 31 decembrie 2009, pîrîtul s-a obligat să transmită terenul în posesia și folosința ÎCS „Maiodor” pe un termen de 10 ani în schimbul unei plăți anuale de 35 401 lei.

Menționează că, la data de 19 iulie 2011, ÎCS „Maiodor” în calitate de asociat a adoptat decizia privind introducerea imobilelor în capitalul statutar al ÎCS „Premium Cort” SRL, cu excepția imobilului cu nr. cadastral 0100101.352.09, astfel că la 20 iulie 2011, Camera Înregistrării de Stat a emis decizia privind înregistrarea modificării capitalului statutar al ÎCS „Premium Cort” SRL din contul imobilelor.

La data de 26 iulie 2011, ÎCS „Premium Cort” SRL a înregistrat dreptul de proprietate asupra imobilelor în Registrul bunurilor imobile, după care, la 11 octombrie 2011, a solicitat pîrîtului transmiterea în folosință a terenului aferent imobilelor sale, iar ÎCS „Maiodor” SRL, la rîndul său, a solicitat modificarea contractului în partea ce ține de suprafața terenului aferent imobilului 0100101.352.09.

Afirmă că în lipsa unui răspuns din partea Consiliului mun. Chișinău și Primăriei mun. Chișinău, la data de 12 noiembrie 2013, au depus în adresa pîrîților o cerere repetată, înregistrată sub nr.01/11 cu privire la transmiterea terenului în folosință, conform cerințelor din cererea depusă la 11 octombrie 2011, însă, prin răspunsul nr. 10/108-291 din 31 ianuarie 2014, au fost informați că materialele cu privire la darea în arendă a terenului au fost transmise spre examinare Consiliului municipal Chișinău prin scrisoarea nr.06-111/1076 din 24 februarie 2012, iar despre rezultatul examinării, urmau a fi informați suplimentar.

La data de 14 mai 2014, în lipsa unui rezultat de examinare a cererii respective, au depus reclamația cu nr.06-111/6323/2011, însă, în pofida acestui fapt, pînă în prezent, nu au primit nici un răspuns, ceea ce i-a determinat să se adreseze cu acțiune în instanța de judecată în vederea obligării pîrîților să transmită în folosință și posesie terenul.

Solicită, obligarea Primăriei mun. Chișinău și Consiliului municipal Chișinău să transmită ÎCS „Premium Cort” SRL în folosință și posesie terenul aferent bunurilor imobile cu nr. cadastrale 0100101.352.07, 0100101.352.08 și respectiv 0100101.352.10 amplasate în mun. Chișinău, str. Arborilor 17/2 și obligarea Primăriei mun. Chișinău și Consiliului municipal Chișinău să modifice contractul de arendă nr. 5212/2009 încheiat cu ÎCS „Maiodor” în vederea transmiterii în folosință și posesie a terenului aferent bunului imobil cu nr. cadastral 01000101.352.09 situat în mun. Chișinău, str. Arborilor, 17/2.

Prin hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chişinău din 03 noiembrie 2014, acţiunea a fost respinsă ca fiind depusă tardiv.

Nefiind de acord cu hotărîrea primei instanţe, ÎCS „Premium Cort” SRL şi ÎCS „Maiador” SRL au contestat-o cu apel.

Prin decizia Curţii de Apel Chişinău din 04 martie 2015 a fost respins apelul declarat de către ÎCS „Premium Cort” SRL şi ÎCS „Maiador” SRL şi menţinută hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chişinău din 03 noiembrie 2014.

Prin decizia Colegiului civil, comercial şi de contencios administrativ lărgit al Curţii Supreme de Justiţie din 28 octombrie 2015, s-a admis recursul declarat de către ÎCS „Premium Cort” SRL şi ÎCS „Maiador” SRL, s-a casat integral decizia Curţii de Apel Chişinău din 04 martie 2015 şi s-a remis pricina la rejudecare în Curtea de Apel Chişinău, pentru examinarea pricinii în fond, în alt complet de judecată.

Prin decizia Curţii de Apel Chişinău din 09 februarie 2016 s-a admis apelul declarat de ÎCS „Premium Cort” SRL şi ÎCS „Maiador” SRL, s-a casat hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chişinău din 03 noiembrie 2014 şi s-a emis o nouă hotărîre prin care cererea de chemare în judecată a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 27 aprilie 2016, ÎCS „Premium Cort” SRL şi ÎCS „Maiador” SRL au declarat recurs, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanţei de apel şi emiterea unei noi hotărîri de admitere a acţiunii.

În susţinerea recursului s-a invocat dezacordul cu decizia contestată, considerînd-o neîntemeiată şi ilegală.

Susţine că, instanţa de apel a interpretat eronat prevederile Legii contenciosului administrativ în ceea ce priveşte că, obiectul acţiunii este nesoluţionarea în termen a cererii privind transmiterea terenului aferent în folosinţă şi posesie.

Consideră că în speţă au existat toate temeiurile legale de transmitere în folosinţă şi posesie a terenului aferent, iar instanţa de apel urma să apere acest drept prin obligarea intimaţilor la satisfacerea cererii.

La fel, relevă recurenţii că, prin nesoluţionarea acţiunii sub toate aspectele şi omisiunea de acordare a unui răspuns la toate argumentele, instanţa de apel a limitat abuziv accesul liber la justiţie şi dreptul la un proces echitabil.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii Supreme de Justiţie ajunge la concluzia că, recursul declarat de către ÎCS „Premium Cort” SRL şi ÎCS „Maiador” SRL urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părţile şi alţi participanţi la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esenţială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanţa judecătorească:

nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către ÎCS „Premium Cort” SRL și ÎCS „Maiodor” SRL este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC, Colegiul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține că argumentele invocate de către recurenți în cererea de recurs poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Colegiul reiterează și faptul că conform articolului 13 din Convenția Europeană recursul trebuie să fie unul "efectiv", atît în practică, cît și în drept. Un astfel de recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime" conform Convenției (*a se vedea Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr.45701/99, §137, ECHR 2001-XII*).

Astfel, reieșind din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de ÎCS „Premium Cort” SRL și ÎCS „Maiodor” SRL, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către întreprinderea cu capital străin „Premium Cort” societate cu răspundere limitată și întreprinderea cu capital străin „Maiodor” societate cu răspundere limitată, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Tatiana Vieru

Judecătorii

Oleg Sternioală

Valentina Clevadi